

Josie bedacht een manier om het voorbeeld van Jezus Christus te volgen.

JoLyn Brown

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal heeft zich in de Verenigde Staten afgespeeld.

Josie zat met haar nichtje Ashlyn onder een boom bij haar huis.

'Ik wou dat we iets leuks konden doen om wat geld te verdienen', zei Josie.

'Misschien kunnen we wat geld verdienen door iets voor andere mensen te doen', zei Ashlyn.

'Zullen we er een club van maken?' Josie sprong enthousiast op. 'Zoals een club om op dieren op te passen of honden uit te laten.'

'We kunnen allerlei dingen doen', zei Ashlyn. 'Mensen hebben altijd hulp nodig. En daar zouden ze ons voor betalen.'

Ashlyn had gelijk. Josie zag elke dag mensen die hulp nodig hadden.

Plots kreeg Josie nog een idee. Ze werd helemaal warm vanbinnen. Ze moest aan haar doop van vorig jaar denken. Ze had beloofd altijd aan Jezus te denken en zijn voorbeeld te volgen. Ze bedacht een manier om dat te doen.

'En als we nu eens een club beginnen om mensen

gratis te helpen?' vroeg Josie. Ze kreeg het nog warmer.

Ashlyns ogen straalden helemaal. 'Dat zou superleuk zijn', zei ze. 'We kunnen mensen op school en in de kerk helpen – eigenlijk overal wel.'

'We kunnen het de verbeterclub noemen!' zei Josie. 'Laten we morgen op school beginnen.'

De dag erna renden Ashlyn en Josie in de pauze naar de rand van de speeltuin.

'Zie je iemand die we kunnen helpen?' Ashlyn stond op haar tenen en keek naar de regenboogglijbaan.

'Nog niet.' Josie keek naar het klimrek en de schommel. Kinderen waren aan het glijden en schommelen. Ze speelden met stuiterballen en springtouwen. Niemand leek echt hulp nodig te hebben. Iedereen leek een vriend te hebben. Toen zag ze een klein meisje, helemaal alleen met een springtouw.

Josie greep Ashlyns arm vast. 'Kijk daar eens!'

Josie en Ashlyn pakten allebei een springtouw en gingen naar het meisje toe.

ILLUSTRATIES: TANIA REX

'Hallo. Ik ben Josie.'
 'En ik ben Ashlyn. Hoe heet jij?'
 Het meisje keek verbaasd. 'Ik ben Leslie.'
 'Wil je met ons spelen?' Josie hield het springtouw omhoog.
 Leslie glimlachte. 'Ja!'
 Ashlyn en Josie leerden Leslie een paar nieuwe manieren om touwtje te springen. Toen de bel ging, namen ze afscheid. Josie voelde zich goed vanbinnen. Ze wist dat dat de Heilige Geest was.

Daarna zeiden Josie en Ashlyn Leslie altijd gedag als ze haar in de gang zagen. Josie en Ashlyn zochten meer mensen om te helpen. Soms zeiden ze aardige dingen tegen andere mensen en probeerden ze hen op te vrolijken. Op andere momenten nodigden ze kinderen uit om met hen te spelen.

Op een dag glimlachte Josie naar een jongen op school. 'Ik vind de dinosaurus op je shirt leuk', zei ze.

De jongen grijnsde en keek naar zijn shirt. 'Dank je.'

Toen Josie ging zitten, besepte ze dat ze er niet eens bij stilstond om dat voor de club te doen! Ze deed het gewoon.

Josie dacht aan alle vrienden en vriendinnen die ze had leren kennen sinds ze met Ashlyn hun club was begonnen. Josie hielp mensen heel graag. Daardoor wilde ze meer aardige dingen voor anderen doen. De verbeterclub had haar beter gemaakt. En dat voelde geweldig. ●